حمید منوچهری دوبلور فقید کشورمان در ۸۲ سالگی درگذشت

ستاره‌ای دیگر خاموش شد

شرق: بی‌تردید دو سال گذشته را می‌توان تلخ‌ترین دوره دوبله ایران دانست. خبر درگذشت بزرگان عرصه دوبله در مدت‌زمانی کوتاه شوک بزرگی برای فعالان این عرصه و دوستداران صدای آنهاست. اردیبهشت سال گذشته شهلا ناظریان، صداپیشه و بازیگر باسابقه، چشم از جهان فروبست. ۲۹ تیر سال گذشته نیز پرویز فیروزکار، دوبلور باسابقه را از دست دادیم. مرداد سال گذشته محمود فاطمی از دیگر دوبلورهای باسابقه از میان ما رفت. مرگ منوچهر اسماعیلی در ۳۱ مرداد خبر تلخی برای دوبله ایران، دوستداران و همکارانش بود. آبان سال گذشته جلال مقامی یکی دیگر از بزرگان عرصه دوبله را از دست دادیم. دی سال پیش هم هوشنگ لطیف‌پور پیش‌کسوت دوبله و از نخستین مدیران دوبلاژ ایرانی از دنیا رفت. شهروز ملک‌آرایی دوبلور باسابقه کشورمان را نیز ۲۹ دی سال گذشته از دست دادیم. تیر امسال هم جواد بازیاران دوبلور پیش‌کسوت کشورمان در کشور آلمان درگذشت. علی‌محمد اشکبوس را هم ماه گذشته از دست دادیم و سینا زند دوبلور جوان کشورمان هم مدتی قبل بر اثر ایست قلبی از دنیا رفت و این‌بار صدای حمید منوچهری مردی با صدایی پرصلابت و یگانه از میانمان رفت. او که به دلیل عارضه ریوی چند روزی در بخش مراقبت‌های ویژه بیمارستان بستری بود، ۱۱ مرداد در بیمارستان درگذشت.

منوچهری بیش از ۶۰ سال در رادیو و دوبله کشورمان مشغول فعالیت بود. او در سال ۱۳۳۶ در ۱۶ سالگی با نمایش‌های رادیویی و بعد از طریق هوشنگ کاظمی با حرفه دوبله آشنا شد. او در سال ۱۳۴۲ با کمک نصرت‌الله محتشم به رادیو ایران آمد و در سال ۱۳۵۱ کارگردانی برنامه کودک رادیو را بر عهده گرفت و تا سال ۱۳۵۷ چندین برنامه را کارگردانی کرد. منوچهری در سال ۱۳۶۰ کارگردانی «صبح جمعه با شما» را بر عهده گرفت و تا سال ۱۳۶۵ به فعالیت خود ادامه داد و بعد از آن در «عصر جمعه» و برنامه‌های ویژه رادیو به کارگردانی و ایفای نقش پرداخت. او علاوه بر گویندگی در فیلم‌های سینمایی چون «مشت و تفنگ»، «شیطان‌صفتان»، «مأموریت»، «جغدها» و مجموعه‌های تلویزیونی «یکی از این روزها»، «داستان یک زندگی» و «معمای شاه» به عنوان بازیگر ایفای نقش کرد. مراسم تشییع پیکر حمید منوچهری پیش‌کسوت رادیو و عرصه دوبله با حضور خانواده و اهالی رادیو از جمله وحید و امیر منوچهری، محمود قنبری پیش‌کسوت دوبله، علی بخشی‌زاده معاون صدا، محسن سوهانی مدیر هنرهای نمایشی رادیو صبح روز جمعه ۱۳ مرداد در حیاط میدان ارگ رادیو برگزار شد.

خسرو خسروشاهی: حمید منوچهری ستاره رادیو بود

خسروشاهی با غمی که در صدایش موج می‌زد، صحبت‌هایش را درباره رفیق و همکاران دیرینه‌اش این‌طور آغاز می‌کند: «حمید منوچهری از همکاران قدیمی من بود. البته او یکی دو سال زودتر از من کار دوبله را آغاز کرد. حمید همیشه درخشان بود و کارهای فوق‌العاده‌ای انجام داده است».خسروشاهی اشاره می‌کند که حمید منوچهری ستاره رادیو بود و ادامه داد: «مگر می‌شود حضور او در رادیو را نادیده گرفت. او نمایش‌های رادیویی را کارگردانی می‌کرد و هم‌زمان ایفای نقش هم می‌کرد و کارش فوق‌العاده بود. چندین بار هم من را برای کار در رادیو دعوت کرد و متأسفانه هیچ‌وقت امکان همکاری با او فراهم نشد و شرایطی پیش نیامد که به او ادای دین کنم و در برنامه‌های خوب او در رادیو حاضر شوم و بابت این موضوع متأسفم».

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «معمولا دوبله کارهای سنگین به حمید منوچهری واگذار می‌شد. کارهایی که شخصیت زیاد داشت. یکی از ویژگی‌های او تعهد زیاد به کارش بود. این را تمام فعالان دوبله می‌دانند. او یک رفیق بسیار صمیمی و دوست‌داشتنی بود. خاطرم هست با هم سفری رفتیم و معمولا می‌گویند آدم‌ها را باید در سفر شناخت. من در آن سفر منوچهر را خوب شناختم. در سفر متوجه شدم از نازنین‌های روزگار است. متأسفم که بار دیگر یک ستاره از میان ما رفت. این روزها مرگ در دوبله افتاده و یکی‌یکی رفقای ما همین‌طور پشت سر هم فوت می‌کنند. البته که سن و سال بالا دلیل اصلی این رفتن‌هاست. ولی می‌دانم که جای خالی آنها پر نمی‌شود. اینکه آیا در آینده صداهایی دیگر از جنس صداهایی که از دست دادیم می‌آیند یا خیر را نمی‌دانم. در حال حاضر نسلی دیگر در دوبله حضور دارد و به‌اصطلاح کار را دست گرفته‌اند. باید دید می‌توانند جایگزین خوبی برای نسل گذشته شوند یا خیر؟ ما که نیستیم ببینیم، ولی آیندگان می‌بینند و قضاوت می‌کنند که این نسل جوان به گذشتگان خود ادای دین می‌کنند یا خیر؟».خسروشاهی ادامه داد: «یک ماه و نیم پیش وقتی با حمید منوچهری تلفنی حرف می‌زدم، از اینکه مثل همیشه سرحال و شاداب بود خوشحال بودم. تا اینکه خبردار شدم در بیمارستان بستری است. فرصت نشد دوباره با هم صحبت کنیم، چراکه خودم هم گرفتار یک بیماری سخت شدم و هنوز هم ادامه دارد. حمید در این سال‌ها به‌ندرت کار می‌کرد. بعد از بازنشسته‌شدن فعالیتش کمتر شد، اما چون کارش همیشه درخشان بود، هرازگاهی برای اجرای برخی برنامه‌ها به رادیو دعوت می‌شد. متأسفم که گوهرگرانبهایی از دوبله رفت. واقعا متأثر هستم و به تمام دوستان و همکارانم تسلیت می‌گویم». او در بخش دیگری از صحبت‌هایش درباره فعالیت‌های بازیگری زنده‌یاد منوچهری هم گفت: «متأسفانه تمام آثاری را که حمید در آنها ایفای نقش کرد، ندیده‌ام. عکس‌هایی از روزهای جوانی او در فیلم‌ها را به خاطر دارم. او جوان بود که بازیگری را آغاز کرد. جوانی خوش‌چهره که تصویر آن روزهایش را هنوز در خاطر دارم. او در دوره‌ای بازیگری سینما را ادامه نداد، اما تئاتر و دوبله در تمام این سال‌ها از علایقش بود و با عشق کار کرد. دوبله تا همیشه مدیون صدای اوست و صدای شبیه او را نداریم. صدایی پخته، جاافتاده، خوش‌نواز و فوق‌العاده. یادش گرامی».

عکس: زهرا سادات راد، باشگاه خبرنگاران جوان

منوچهر والی‌زاده: به رادیو عشق دیگری داشت

منوچهر والی‌زاده به محض شنیدن خبر فوت همکارش چند دقیقه‌ای سکوت کرد و با بغض از روزهای آخر زندگی حمید منوچهری صحبت کرد. او گفت: «این اواخر شرایط جسمی خوبی نداشت. با این حال مدام از رادیو حرف می‌زد. مدتی قبل وقتی با هم صحبت می‌کردیم گفت: «منوچهر یه برنامه دارم ۱۰ قسمته، باید بیای حرف بزنی». حالش هم خوب نبود. ولی آن‌قدر به رادیو عشق داشت که حرف‌زدن از رادیو هم حالش را بهتر می‌کرد».

او ادامه داد: «او نزدیک ۶۳، ۶۴ سال در این حرفه بود. از ۱۶ سالگی دوبله را آغاز کرد. او تئاتر کار می‌کرد و اکثرا دوبلورهای قدیمی کارشان را از تئاتر شروع کردند. حمید منوچهری هم تئاتر کار می‌کرد و هم در دوبله مشغول کار بود. اما به رادیو عشق دیگری داشت. دوست صمیمی و عزیز من بود و رفت و آمد خانوادگی داشتیم. سال‌ها در کنار هم زندگی کردیم. ولی متأسفانه نمی‌توان مقابل تقدیر ایستاد و او را از دست دادیم».

ژرژ پطروسی: شخصیتی آرام و مهربان

ژرژ پطروسی، دیگر دوبلور پیش‌کسوت ایران، حمید منوچهری را چهره‌ای باسابقه و مؤثر در دوبله و رادیو توصیف می‌کند. او درباره تأثیرگذاری حمید منوچهری در هنر دوبله گفت: «حمید منوچهری در رادیو سابقه طولانی داشت. بی‌تردید او را می‌توان از تأثیرگذارترین چهره‌های نمایش‌های رادیویی و دوبله ایران دانست. البته تا جایی که به خاطر دارم او بیشتر گویندگی می‌کرد و برای تلویزیون هم فیلم‌ها و سریال‌های زیادی را دوبله کرد. در کنار حضور در دوبله، بازیگری هم می‌کرد و در سال‌های دور به‌عنوان بازیگر در سریال‌هایی ایفای نقش می‌کرد. او هم بازیگر بود، هم گوینده رادیو و هم دوبلور. گویندگی فیلم و کارگردانی تئاترهای رادیویی از دیگر تخصص‌های حمید منوچهری بود».او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «در کنار توانایی بی‌مثالی که در کارش داشت. شخصیت بسیار مهربان و آرامی داشت. جایی که حمید منوچهری بود، معمولا تنش به وجود نمی‌آمد. آن‌قدر مهربان بود که می‌توانست هر فضای پرالتهابی را به محیطی آرام تبدیل کند. او از پیش‌کسوتان ارزشمند ما بود و جایش همیشه خالی خواهد بود».

پطروسی در آخر به صدای یگانه منوچهری اشاره کرد و گفت: «صدای شبیه او دیگر متولد نخواهد شد. معمولا همیشه صدای شخصیت‌های جاافتاده و پخته را حرف می‌زد. به دلیل جنس صدا و نوع حرف‌زدنش شخصیت‌های خاصی را صحبت می‌کرد و جایش تا همیشه در دوبله کشورمان خالی است».

تجهیز همه پلاتوهای تئاتری از چابهار تا زابل

مدیرکل هنرهای نمایشی کشور در پایان سفر سه‌روزه خود به سیستان‌وبلوچستان، تأکید کرد برای رونق تئاتر در این خطه، همه پلاتوهای استان از چابهار تا زابل به نور و صندلی تجهیز خواهند شد. سفر سه‌روزه مدیرکل هنرهای نمایشی کشور به استان سیستان‌وبلوچستان، پس از پیمودن هزارو ۹۰۰ کیلومتر، در شهرهای زابل و زاهدان پایان یافت.

کاظم نظری که به همراه اسرافیل فرج‌اللهی، مدیرعامل انجمن هنرهای نمایشی کشور، برای بررسی وضعیت تئاتر سیستان‌وبلوچستان، دهم مرداد وارد بندر چابهار شده بود، در ادامه سفر سه‌روزه خود، از جنوب تا شمال این استان را پیمود و از شهرهای نیکشهر، ایرانشهر، خاش، سراوان، زابل، زاهدان و... بازدید کرد.

سیستان، میزبان جشنواره بین‌المللی تئاتر آیینی و سنتی

مدیرکل هنرهای نمایشی، با حضور در سالن آمفی‌تئاتر مجتمع فرهنگی و هنری ارشاد زابل، با هنرمندان منطقه سیستان دیدار کرد.

در ابتدای این دیدار، علی سرگزی، مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی سیستان‌وبلوچستان، در سخنانی گفت: «سیستان‌وبلوچستان از نظر زیرساخت‌های نمایشی، عقب‌ماندگی ۲۰ ساله دارد و نیاز است تا با گسترش زیرساخت‌ها، این کمبودهای تاریخی را جبران کرد. البته با وجود این مشکلات، هنرمندان نباید دست از کار بکشند و امید می‌رود در جشنواره تئاتر استانی سال ۱۴۰۲، شاهد حضور گروه‌هایی از همه نقاط استان باشیم». او ادامه داد: «نهضت ایجاد فضاهای نمایشی در استان آغاز شده است که منطقه سیستان نیز دراین‌میان سهمی را به خود اختصاص داده است و امسال حداقل یک پلاتو در زابل احداث می‌شود و سال آینده مراحل ساخت پلاتوی دیگری شروع خواهد شد». در ادامه این نشست، کاظم نظری، مدیرکل هنرهای نمایشی، گفت: «سیستان‌وبلوچستان در حوزه نمایش‌های آیینی و سنتی قابلیت‌های فراوانی دارد. با پاگذاشتن به هر نقطه این استان می‌توان شاهد آیین‌ها و سنت‌های خاص آن منطقه بود و به‌همین‌دلیل دوره آینده جشنواره تئاتر بین‌المللی آیینی و سنتی را به میزبانی زابل برگزار خواهیم کرد».

او با اشاره به کمبودهای زیربنایی در تئاتر سیستان‌وبلوچستان، افزود: «متأسفانه در سال‌های گذشته کم‌توجهی‌هایی به تئاتر این استان شده که مشکلاتی را برای هنرمندان در بر داشته است؛ اما باید همه دست در دست هم دهیم تا بتوان این کمبودهای چندین‌ساله را برطرف کرد. برای نمونه و در نخستین گام، پلاتوی نمایشی شهر زابل را به نور و صندلی تجهیز خواهیم کرد».

تلاش برای افزایش بودجه تئاتر

سفر به زاهدان و دیدار با هنرمندان و بازدید از امکانات نمایشی این شهر که در عصر و شامگاه پنجشنبه ۱۲ مرداد انجام شد، پایان‌بخش سفر سه‌روزه مدیرکل هنرهای نمایشی به استان سیستان‌وبلوچستان بود.

کاظم نظری با حضور در جمع هنرمندان شهرستان زاهدان، پس از شنیدن نظرات و مشکلات آنها، گفت: «متأسفانه به دلیل کم‌کاری‌های گذشته، شاهد وجود مشکلات و کمبودهایی در حوزه نمایش در سیستان‌وبلوچستان هستیم که رفع آنها زمان‌بر است؛ اما با همدلی و همکاری همه هنرمندان، این موانع رفع‌شدنی هستند».

او با اشاره به بودجه حمایت از تئاتر استان‌ها، افزود: «در راستای حمایت از انجمن‌ها و گروه‌های نمایشی استانی، مبلغی به حساب انجمن نمایش سیستان‌وبلوچستان واریز خواهد شد تا به گروه‌های فعال تخصیص یابد. درعین‌حال هنرمندان نیز با انجام اجراهای عمومی بیشتر و حتی تعامل با استان‌های هم‌جوار خود در برگزاری اجراهای مشترک، می‌توانند به اقتصادی‌شدن تئاتر سیستان‌وبلوچستان کمک کنند».

مدیرکل هنرهای نمایشی ادامه داد: «برای توسعه و رونق تئاتر باید از همه ظرفیت‌ها بهره برد و در این راستا، هنرمندان استان‌ها باید ارتباط خود با نمایندگان‌شان در مجلس شورای اسلامی را گسترش دهند و از این طریق، به دنبال اختصاص ردیف اعتباری خاص برای تئاتر باشند که تحقق این نگاه می‌تواند تئاتر استان‌ها را هم دگرگون کند».

تجهیز پلاتوهای استان به نور و صندلی

نظری در ادامه این نشست، گفت: «کمبود پلاتو و نبود نور مناسب برای اجرای نمایش، دغدغه مشترک همه هنرمندان تئاتر سیستان‌وبلوچستان است و به همین منظور برای همه پلاتوهای استان، تجهیزات نوری و صندلی تهیه و ارسال خواهد شد تا بتوان بخشی از دغدغه‌ها را کاهش داد و شاهد تولید آثار بیشتر تئاتری در این منطقه باشیم».

او در پایان تأکید کرد: «مرکز هنرهای نمایشی به منظور توسعه روابط بین‌المللی از طریق دیپلماسی فرهنگی، به دنبال اجرای گروه‌های نمایشی ایرانی در دیگر کشورهاست. با توجه به هم‌مرزی سیستان‌وبلوچستان با پاکستان، امیدواریم نمایش‌های فاخری از این خطه به ما معرفی شوند تا در کشور همسایه، اجرا داشته باشند».

بنیاد سینمایی فارابی و کانون پرورش فکری تفاهم‌نامه همکاری امضا کردند

مجید زین‌العابدین، مدیرعامل فارابی، با تأکید بر لزوم احیای سینمای کودک و نوجوان گفت: جلب توجه سینماگران به تولید اختصاصی کودک، برگزاری جشنواره‌های تخصصی و برنامه‌ریزی برای اکران عمومی، از راه‌حل‌های احیای سینمای کودک و نوجوان است. او با بیان اینکه بنیاد سینمایی فارابی با آغاز به کار دبیرخانه سی‌وپنجمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان شاهد ثبت‌نام فیلم‌ها و استقبال خوب سینماگران این حوزه بوده است، اظهار کرد: بعد از بررسی آثار ارسال‌شده، به‌زودی اسامی فیلم‌ها و کارگردانان حاضر در جشنواره با جزئیات اعلام می‌شود.

زین‌العابدین با اشاره به اینکه امسال بعد از چهار سال وقفه، چراغ جشنواره فیلم کودک و نوجوان به شکل حضوری روشن می‌شود، برگزاری این رویداد سینمایی را عامل تشویق احیای سینمای کودک و نوجوان خواند و افزود: این‌گونه رویدادها برای تربیت نسل‌های آینده استراتژیک است و به همین دلیل سینمای کودک، نیازمند توجه بیشتری از سوی مسئولان است و بنیاد سینمایی فارابی نیز برای ارتقای کیفیت آن برنامه‌ریزی دقیقی خواهد داشت. او جشنواره فیلم کودک و نوجوان را برای ساماندهی و افزایش تولیدات کودک راهبردی خواند و گفت: نقش کانون و وزارت آموزش و پرورش در این مسیر بسیار مهم است؛ چراکه آثار کودک نه‌فقط به‌عنوان یک اثر هنری، بلکه باید در نقش یک مربی آموزشی و تربیتی خوب هم باشد و در خدمت رشد نسل‌های آینده قرار گیرد. زین‌العابدین همکاری‌های مشترک بین فارابی و کانون پرورش فکری در مسیر تولید را موضوع مهم دیگری در حوزه سینمای کودک دانست و افزود: در این مسیر، استفاده از فیلم‌سازان جوان و خوش‌فکر بسیار مهم است؛ کارگردانانی که زمینه حضورشان در سینمای حرفه‌ای کودک فراهم است. مدیرعامل بنیاد سینمایی فارابی در ادامه تأکید کرد: تعامل حرفه‌ای که سبب‌ساز ساخت آثار مشترک شود، بسیار مهم است. ما در حوزه ایده، فیلم‌نامه و طرح شاهد کارهای مطلوبی هستیم که توجه به آنها در مسیر تولید آثار جدید درخور توجه و اهمیت است؛ بنابراین امیدوارم این طرح‌ها و فیلم‌نامه‌ها منجر به ساخت فیلم‌های مشترک خوبی شوند. در ادامه این نشست، حامد علامتی، مدیرعامل کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، با تأکید بر اینکه تمام‌قد در کنار جشنواره فیلم کودک و نوجوان هستیم، گفت: سینما و جشنواره کودک حتما نیازمند تولیدات مشترک است و در این راه، آنچه برای شما اهمیت دارد، قطعا برای ما هم دارای اهمیت است.

او خاطرنشان کرد: هدف‌گذاری کانون همه‌ساله این است که به‌طور اندک پا در عرصه تولید بگذارد، اما تولیدی با محتوا و دارای فرم و کیفیت ساختاری درخور اعتنا؛ چراکه محصولات ما نظیر آثار فارابی باید حرفی برای گفتن داشته باشند؛ بنابراین این مهم باید فصل مشترک بین کانون و فارابی قرار گیرد. او در ادامه صحبت‌های خود یادآور شد: کانون دارای یک جشنواره دوسالانه پویانمایی است که در برگزاری آن از شما کمک می‌خواهیم. همچنین ما نشست «سیفژ» (سازمان بین‌المللی کودک و نوجوان) را به‌عنوان یک سازمان مردم‌نهاد برگزار می‌کنیم که حدود ۸۰ نفر از اعضای آن ایرانی هستند. حال در این مسیر، اگر بتوانیم اتصالی بین جشنواره فیلم کودک و نشست سیفژ داشته باشیم، شاهد اتفاق بسیار خوبی خواهیم بود.

علامتی با بیان اینکه تعداد سینماهای کودک را باید افزایش دهیم، افزود: گرچه در دولت جدید شاهد رشد خوبی در این زمینه بوده‌ایم، اما تعداد سالن‌های سینمای کودک باید بیشتر شود؛ بنابراین یکی از همکاری‌های ما با فارابی می‌تواند تجهیز این سالن‌ها باشد تا بعد از بهره‌برداری بتوانیم به‌طور مشترک از آنها استفاده کنیم.

مدیرعامل کانون اشاره‌ای هم به تماشاخانه‌های سیار این مجموعه داشت که مختص مناطق کم‌برخوردار و کودکان و نوجوانانی است که شاید تا به حال فیلم سینمایی ندیده باشند و دراین‌باره ادامه داد: در این زمینه نیز همراهی فارابی می‌تواند کمک شایانی به حاصل‌شدن این اتفاق بکند. او با بیان اینکه برای رونق سینمای کودک از ظرفیت دانش‌آموزان نیز باید استفاده کرد، گفت: حدود ۱۶ میلیون دانش‌آموز در کشور داریم که هشت میلیون از آنان کودک هستند؛ بنابراین باید از وجود چنین امکان و فرصتی نهایت بهره را ببریم.در پایان این نشست، تفاهم‌نامه همکاری بین بنیاد سینمایی فارابی و کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان به امضا رسید.

ادامه از صفحه اول

اعتماد و صرفه‌های مقیاس در اقتصاد

حال با اقتصادی مواجه شده‌ایم که تعداد بی‌شماری بنگاه اقتصادی کوچک‌مقیاس را در خود جای داده است که هرگز صرفه‌های ناشی از مقیاس در آنها رعایت نشده‌اند. از یک طرف، فقدان ظرفیت مناسبی از اعتماد در اقتصاد ایران باعث شده صاحبان سرمایه و صنعتگران به جای مشارکت با یکدیگر و احداث واحدهای تولیدی عظیم‌تر به سبب بی‌اعتمادی، رفتار فردی را به رفتار جمعی ترجیح دهند و از سوی دیگر به سبب کم‌اعتمادی به دستگاه‌های نظارتی و دولتی، نگران‌اند که در صورت تبدیل‌شدن به بنگاه‌های بزرگ‌مقیاس مورد تعرض و سهم‌خواهی سازمان‌های دولتی قرار بگیرند.

اداره بنگاه‌ها به صورت فردی یا خانوادگی و به‌کارنگرفتن مناسب و شایسته مدیران حرفه‌ای خارج از حیطه خانواده، مانعی جدی برای ظهور و بروز خلاقیت و نوآوری در این بنگاه‌ها بوده است. در سال‌های گذشته، برخی از این واحدهای اقتصادی کوچک شخصی (یا خانوادگی) موفق شده‌اند سهام شرکت‌های تحت مدیریت خود را در بازار سهام عرضه کنند؛ اما به‌سختی می‌توان شرکت‌هایی را یافت که پس از پذیرش و عرضه سهام به بنگاه‌های اقتصادی بزرگ‌مقیاس تبدیل شده باشند. میزان درخورتوجهی از این شرکت‌ها پس از عرضه محدود سهام خود، نه در ساختار مدیریتی شرکت تحول درخورتوجهی ایجاد کرده‌اند و نه حاضر به پذیرش سرمایه‌گذاران جدید در قالب سهامداران جدید بوده‌اند. هدف اصلی آنها از پذیرش در بازار سهام صرفا استفاده از مزایای بازار سهام (معافیت مالیاتی، واگذاری سهام و تأمین مالی، استفاده بیشتر از تسهیلات بانکی و...) بوده است.

همه موارد مذکور ناشی از لاغر و نحیف‌بودن عنصر اعتماد در بین اعضای جامعه و فعالان اقتصادی است. تداوم فعالیت این بنگاه‌ها مستلزم استمرار یارانه‌ها و رانت‌هایی است که به این شرکت‌ها تعلق می‌گیرد. در صورت نبود انرژی ارزان، نیروی انسانی ارزان‌قیمت، هزینه حمل‌ونقل نازل و... بسیاری از این بنگاه‌ها با تعطیلی و تداوم‌نیافتن فعالیت مواجه خواهند شد. به عبارتی یارانه‌ها و رانت‌های تعلق‌گرفته جایگزین کمبود اعتماد در اقتصاد ایران شده است. پیامد شکل‌نگرفتن واحدهای بزرگ‌مقیاس در اقتصاد، رشد ناکارآمدی و رشد هزینه تولیدی است که در صورت قطع یارانه‌ها، قدرت رقابت‌پذیری بنگاه‌های تولیدی را دچار اختلال می‌کند. شایان ذکر است که پایین‌بودن درجه اعتماد بخش خصوصی به ساختارهای سیاسی و اقتصادی نیز عاملی بازدارنده در شکل‌گیری بنگاه‌های بزرگ‌مقیاس در اقتصاد ایران بوده است. سخن آخر اینکه اندیشمندان اقتصادی، مؤلفه سرمایه اجتماعی را به میزان سرمایه فیزیکی، مادی و انسانی و حتی فراتر از آنها برای پیشرفت اقتصاد ضروری می‌دانند. صاحب‌نظران متغیر اعتماد را رکن اصلی سرمایه اجتماعی بیان می‌کنند. سرمایه اجتماعی ظرفیتی است که از رواج اعتماد در میان اعضای جامعه پدیدار می‌شود. کشورهای توسعه‌یافته و صنعتی توانسته‌اند به علت میزان بالای اعتماد بین افراد جامعه و میان فعالان اقتصادی و دولت و نهادهای قانون‌گذار در زمینه ایجاد بنگاه‌های اقتصادی با صرفه‌های ناشی از مقیاس موفق عمل کنند. اقتصاد ایران نیز برای دستیابی به رقابت‌پذیری بالاتر در عرصه منطقه‌ای یا جهانی باید از بنگاه‌های کوچک‌مقیاس به سمت بنگاه‌های بزرگ‌مقیاس کوچ کند. بی‌شک افزایش درجه اعتماد عاملی تعیین‌کننده برای رسیدن به این هدف است.

اخبار برگزیده

تمجید اولیور استون از «اوپنهایمر»

مهر: در حالی که بسیاری از نقدها برای «اوپنهایمر» کریستوفر نولان آن را یادآور «JFK» اولیور استون از یک حماسه تاریخی دانسته‌اند، اکنون خود استون به آخرین دستاورد نولان توجه کرده است.

برنده اسکار برای فیلم «جوخه»، در رسانه‌های اجتماعی «اوپنهایمر» نولان را یک فیلم کلاسیک جدید دانست و فاش کرد در گذشته مدتی به ساختن فیلمی درباره فیزیکدان نظری و پدر بمب اتمی یعنی جی رابرت اوپنهایمر فکر کرده است.

استون نوشته: تماشای فیلم سه‌ساعته «اوپنهایمر» را که روایت کریس نولان بود تمام کردم. فیلم‌نامه او لایه‌لایه و جذاب است. من که با کتاب کای برد و مارتین جی شروین آشنا بودم، یک‌بار پروژه را رد کردم زیرا نتوانستم به اصل آن راه پیدا کنم. نولان آن را پیدا کرده است.

استون ادامه داد: کار او حیرت‌انگیز و چشم‌نواز است. او مجموعه‌ای از رویدادها را می‌گیرد و آنها را به سیلی از کنش‌های هیجان‌انگیز در تمام دیالوگ‌ها تبدیل می‌کند. هر بازیگری برای من غافلگیرکننده است، مخصوصا کیلیان مورفی، که با آن چشمانش نقش نابغه‌ای مثل اوپنهایمر را کاملا طبیعی بازی می‌کند.

استون در پایان گفت: «اوپنهایمر» یک اثر کلاسیک است که هرگز باور نمی‌کردم در این شرایط ساخته شود. براوو!

استون تنها کارگردان برجسته‌ای نیست که به ستایش حماسه نولان پرداخته است. قبل از اکران «اوپنهایمر» در سینماها، پل شریدر کارگردان و فیلم‌نامه‌نویس «راننده تاکسی» هم واکنش تحسین‌آمیزی بروز داد و در شبکه‌های اجتماعی فیلم نولان را «بهترین و مهم‌ترین فیلم قرن حاضر» خواند.

شریدر افزوده بود: اگر امسال یک فیلم را در سینما ببینید، باید «اوپنهایمر» باشد.

«اوپنهایمر» با وجود سه‌ساعته‌بودن و کسب رتبه R، تبدیل به یک فیلم پرفروش باکس‌آفیس شده و در کمتر از دو هفته اکران آن از ۴۰۰ میلیون دلار در باکس‌آفیس جهانی عبور کرده است.

داستان‌های «آلمودوار» در راه است

«آخرین رؤیا» که «آلمودوار» آن را زندگی‌نامه‌ای تکه‌تکه و کمی رمزآلود توصیف می‌کند، شامل ۱۲ داستان است که مضامین مشترک آثار سینمایی او از جمله کمدی، زندگی‌نامه، داستانی و... را منعکس می‌کند.

این داستان‌های کوتاه که از اواخر دهه ۱۹۶۰ تا امروز نوشته شده‌اند، در سپتامبر ۲۰۲۴ توسط انتشارات «هارویل سکر» که زیرمجموعه انتشارات عظیم پنگوئن راندوم هاوس است، منتشر خواهد شد.

از فیلم‌های «آلمودوار» می‌توان به «همه چیز درباره مادرم» (برنده اسکار بهترین فیلم غیرانگلیسی‌زبان) و «با او حرف بزن» برنده جوایز متعدد از جمله اسکار بهترین فیلم‌نامه اصلی و گلدن‌گلوب بهترین فیلم غیرانگلیسی‌زبان اشاره کرد. آخرین فیلم او با عنوان «راه عجیب زندگی» یک وسترن عجیب و غریب با بازی «پدرو پاسکال» و «اتان هاوک» است.

«آلمودوار» در مقدمه مجموعه داستان‌های کوتاه خود می‌نویسد: «بارها از من خواسته شده که زندگی‌نامه‌ام را بنویسم و من همیشه رد کرده‌ام. همچنین پیشنهاد شده که اجازه بدهم شخص دیگری بیوگرافی من را بنویسد، اما من همیشه تا حدودی در برابر ایده یک کتاب کامل درمورد خودم به عنوان یک فرد مقاومت می‌کنم. هیچ‌وقت خاطرات خود را ثبت نکرده‌ام و هر وقت تلاش کرده‌ام هرگز به صفحه دو نرسیده‌ام؛ بنابراین این کتاب چیزی شبیه به یک تناقض است، چیزی که می‌توان آن را یک زندگی‌نامه پراکنده، ناقص و کمی رمزآلود توصیف کرد».

داستان اصلی این مجموعه کتاب با عنوان «آخرین رؤیا» درباره مرگ مادر آلمودوار است. داستان‌های دیگر این مجموعه عبارت‌اند از داستان عیسی و باراباس، نسخه اصلی فیلم او آموزش بد، داستانی درباره کارگردانی است که در تعطیلات آخر هفته به دنبال مسکن می‌گردد و داستانی گوتیک از یک خون‌آشام توبه‌کار.

«الی استیل» سردبیر ارشد انتشارات «هارویل سکر» دراین‌باره گفت: «این داستان‌ها رابطه بین زندگی و هنر، داستان و واقعیت هستند. طرفداران فیلم‌های آلمودوار بسیاری از ویژگی‌های آلمودوار را می‌شناسند: هنرمندی که از نوشتن درمورد صمیمی‌ترین لحظات ما، کاوش در تمایلات، فناپذیری، تنهایی و درد و شکوه خلقت هنری با طنزی هوشمندانه و عشق عمیق به ادبیات و فرهنگ بیمی ندارد».